

Kostanjeviška jama

Rafko Urankar

V rokah držim knjigo, ki so jo v soboto predstavili novomeški in kostanjeviški jamarji. Preprost naslov: Kostanjeviška jama. S trde platnice se sveti jamsko okrasje, format in debelina obetata kar nekaj branja.

Že po zanimivi predstavitvi v Galeriji Božidarja Jakca v Kostanjevici sem se ogrel zanjo, po prvem prelistavanju še bolj, včeraj pa sem zajel sapo in šel od strani do strani. Prijeten tekst, ki ga "požiraš" kot najbolj napet pustolovski roman, veliko fotografij, ki so prava paša za oči, zato je kar prehitro prišla zadnja stran.

Knjiga je v tiskarni gotova v nekaj urah. Toda za vsako knjigo so nanizane ure in ure intelektualnega dela. Za to knjigo tudi dolge ure, ki so jih raziskovalci prebili v jami. Mraz, voda, temá, lakota, žeja, utrujenost – stvari, ki jih zanemariš, ko odkriješ nove dele.

Ostanejo veselje, sreča, radovednost, občudovanje. Temu bi lahko rekli nekakšen "prvinski nagon" jamarstva, ki ga knjiga močno izžareva.

Čestitam vsem jamarjem, ki ste sodelovali pri tem projektu. Uspeli ste preleteti raziskovalno strast na prijeten način na papir (*povzeto iz: jamarstvo@speleo.net, 13. maj 2002.*)

Med predstavitvijo
knjige.
Foto: Milan Markelj